

JIM QUEEN

Marco Nguyen & Nicolas Athane, 2026

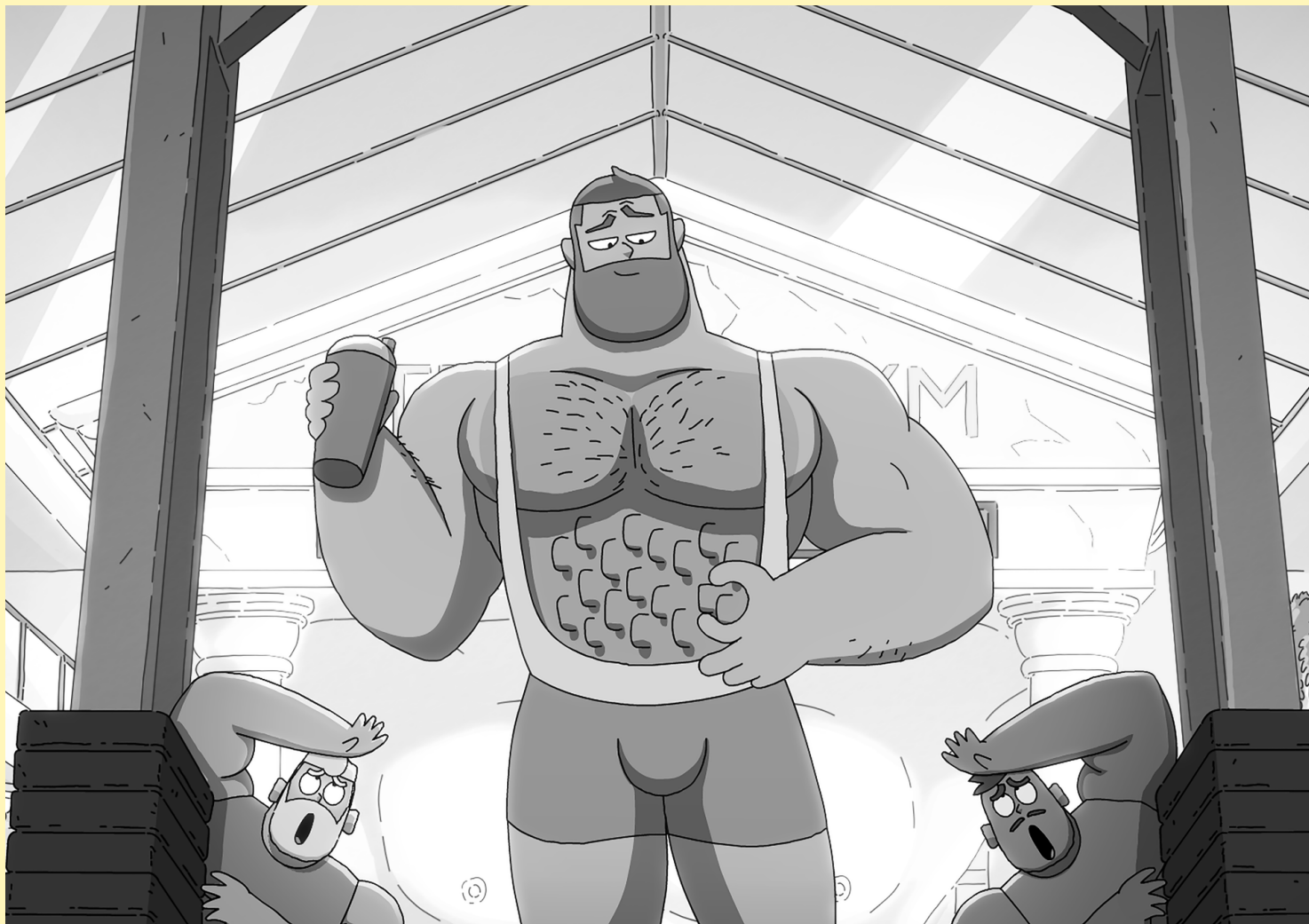
1821

ESTREA EN NUMAX: 04.09.2026 | V.O.S.E. | +16 | 83 min

Na escena gai parisina, Jim é o rei de Gym Queens, a comunidade máis sexi e cobizada das redes sociais. Un día, dáse de conta de que se infectou de Heterose, un estraño virus que decima a comunidade e converte aos gais en... heterosexuais! Jim perde o seu trono e o seu entorno abandónao. Todos menos un seguidor: Lucien, un escualido mozo virxe. Xuntos, emprenden unha viaxe a través do Marais (a vila gai parisina), na busca do misterioso doutor Ragoult, que afirma encontrar unha cura para o virus. Esta cura non só podería salvar a Jim, senón tamén evitar a extinción da homosexualidade.

«Unha película alegremente
picante, na que a súa parodia dos
clixés gais e heterosexuais resultan
sempre divertidos»

Tara Brady, IRISH TIMES

A película máis divertida do Festival de Cannes

Por Juan Luis Caviaro

Jim Queen parte da aparición dun novo virus que transforma as persoas homosexuais en heterosexuais. Un popular influencer gai de París contáxiase desta enfermidade, entra en crise e todo o seu mundo vénse abaixo. Con todo, descobre que hai unha cura e para conseguila vai necesitar axuda do seu maior fan, un mozo que está namorado del pero que aínda non saíu da armario nin tivo ningunha experiencia sexual. Os dous forman equipo para acabar co virus e lánzanse a vivir unha aventura esmendrellante.

Jim Queen é moi disparatada, moi enxeñosa e moi festiva, pero non é só iso, tamén ten o seu corazónciño e os seus momentos emotivos, como as historias de Pixar ou as mellores de DreamWorks. A película é unha auténtica gozada que transmite alegría desde o primeiro ao último dos seus 85 minutos. Un pouco de contexto; *Jim Queen* estreouse en Cannes fóra de competición, na sección de Midnight Screenings, que é o pase onde un vai a divertirse. Contáronme que, efectivamente, foi un exitazo, a xente pasoullo pipa e aplaudiu con ganas. Nada raro nestas proxeccións, pensei.

O caso é que eu a vin na mañá seguinte, na primeira sesión das 8:30h. A película triunfou igual. Todo o público escachou a rir, a gargallada limpa. Eu ata cheguei a chorar de risa. Ademais puiden notar como a enerxía e o humor se contaxiaba por toda a sala e cada vez con máis intensidade, ata chegar a un tramo final onde xa todo nos facía moita graza. Foi unha festa.

O guión é sorprendentemente enxeñoso, ten ideas boísimas constantemente, e a animación funciona de marabilla. *Jim Queen* é unha bomba para o público adulto que lanza dardos en todas direccións. Por suposto, como era de esperar, fálase de temas como a diversidade, a tolerancia, a empatía, a amabilidade, o amor e, sobre todo, a liberdade. A liberdade para amar a quen un queira.

Jim Queen tamén vén confirmar o gran nivel da animación deste ano en Cannes con tres películas animadas sensacionais en Cannes: *We Are Aliens* (Kohei Kadowaki), *Tangles* (Leah Nelson) e esta *Jim Queen*. A ópera prima de Nicolas Athane e Marco Nguyen é unha aposta moito máis clara e rotunda polo humor, o entretemento e a evasión, pero como digo, tamén ten a súa historia, as súas mensaxes, e acabas tomando cariño aos protagonistas.

É unha mágoa que a estas alturas, en 2026, aínda existan os prexuizos cara ao cinema de animación que non adoita competir pola Palma de Ouro. Mesmo en Cannes parece que se considera a animación como unha arte menor en comparanza co cinema de acción real. Por sorte, dá a sensación de que as cousas están a cambiar aos poucos, está a abrirse a mente, cada vez se programa máis animación e se xeran máis oportunidades para que estas películas tamén de autor (máis aló de franquías e obsesións de despacho de billetes) se vexan e comenten. Iso é o importante. Quizais *Jim Queen* pode dar a sensación de ser moi controvertida ou moi de nicho, pero non é así: o seu humor é accesible para calquera espectador adulto. Para min, imprescindible.